

Za
3264

La 3268

5

Obitum,

Senis optimi sanctissimique,

VIRI

Nobilissimi ac Consultissimi

JOHANNIS BORNII,
IN HILMERSDORFF,

JCti, Academiae Lips. Antecessoris ac De-
cem-Viri, Canonici Numburgensis & Supremae Curiae Pro-
vincialis Advocati, Patroni & Collegae desidera-
tissimi, iugebat

LIPSIÆ

VII. Idus Sextil.

A. E. O.

cl. lcc. LX.

FRIDERICUS RAPPOLT,

Prof. Publ. & Coll. Major Princ. h. t.

Præpositus.

LITERIS CHRISTIANI MICHAELIS.

5.

Actum est, Amici. Deperit sensim genus,
Quod prisco ab ære reliquum,
Meroque passim ferro & Ætnæo situ
Rubigo seculum inficit.

Jamque orbe toto cana Simplicitas abit,
Et candida exulat Fides:

Quæque ultima olim liquit hanc terræ pilam,
Nunc prima migrantum volat.

Refrixit omnis atque languet charitas,
Verbiqve majestas jacet,

Vixque asis omnis æstimatur unius,
Narrata surdis fabula.

Madent proterva cæde compita & viæ,
Et innocenti sanguine

(Nefas videre) polluantur dexteræ;
Ullo an futuro vindice?

Sanctum feroci Numen ore læditur:
Loquique veris avia,

Et collybo unctas condere in sinum manus
Seclum vocatur & lucrum.

Ars est Cotytrûs strenuè artem persequi,
Et rete Nuptis tendere:

Ars, merce comta nescientes fallere,
Suoque vespere vivere.

Acerba regnant divitum fastidia,
Oppressioque pauperum:

Et per ruinas impotentum gloriæ
Caput extulisse ducitur,

Vel æstuanti subruisse cæteros,

Queis certa Virtus, ambitu.

Rerum

Rerum potitur Numus & census gravis,
Et nil habere barbarum est.
Jactantur ergo quo queunt pacto Boni,
Ut infra fortunas siti:
Et, quas labore dedicamus plurimo,
Sunt vana, Musæ, nomina.
At ô senilis rara quam prudentia
Ponis repagulum malo!
Quam nulla, si quæ fortè sanctior super,
Audiris infano gregi!
Odiosa nempè res Senex peccantibus:
Æquumque, mundo excedere,
Nativo odora quum senectâ longior
Ramenta mutat pulvere:
Utque olim avitâ grandior natu domo,
Sic Mammacuthus nunc prior.
Quid heu moramur improbis mapalibus?
Quid atra in album vertimus?
Tecum hinc eamus, BORN I, eamus ocyus,
Quò transtulit sedem DE A:
Quoque ire gentem Jupiter iussit piam,
Receptuique se dare:
Eamus, orbis quotquot indignatio
Cepit ruentis in Chaos,
Et has profanas deseramus pergulas,
Juriqve vafro deditas.
Nec antè fas redire, quam mentem mali
Mutent, colorem pardalis,
Polusq; terra fiat, aut agnis lupus
Abblandiatur Appulus.
Phocæa quondam qualis ivit civitas,
Urbem execrata perfidam,
Laresque & agros fanaque impia horridis
Ursis reliquit atq; apris.

Sed

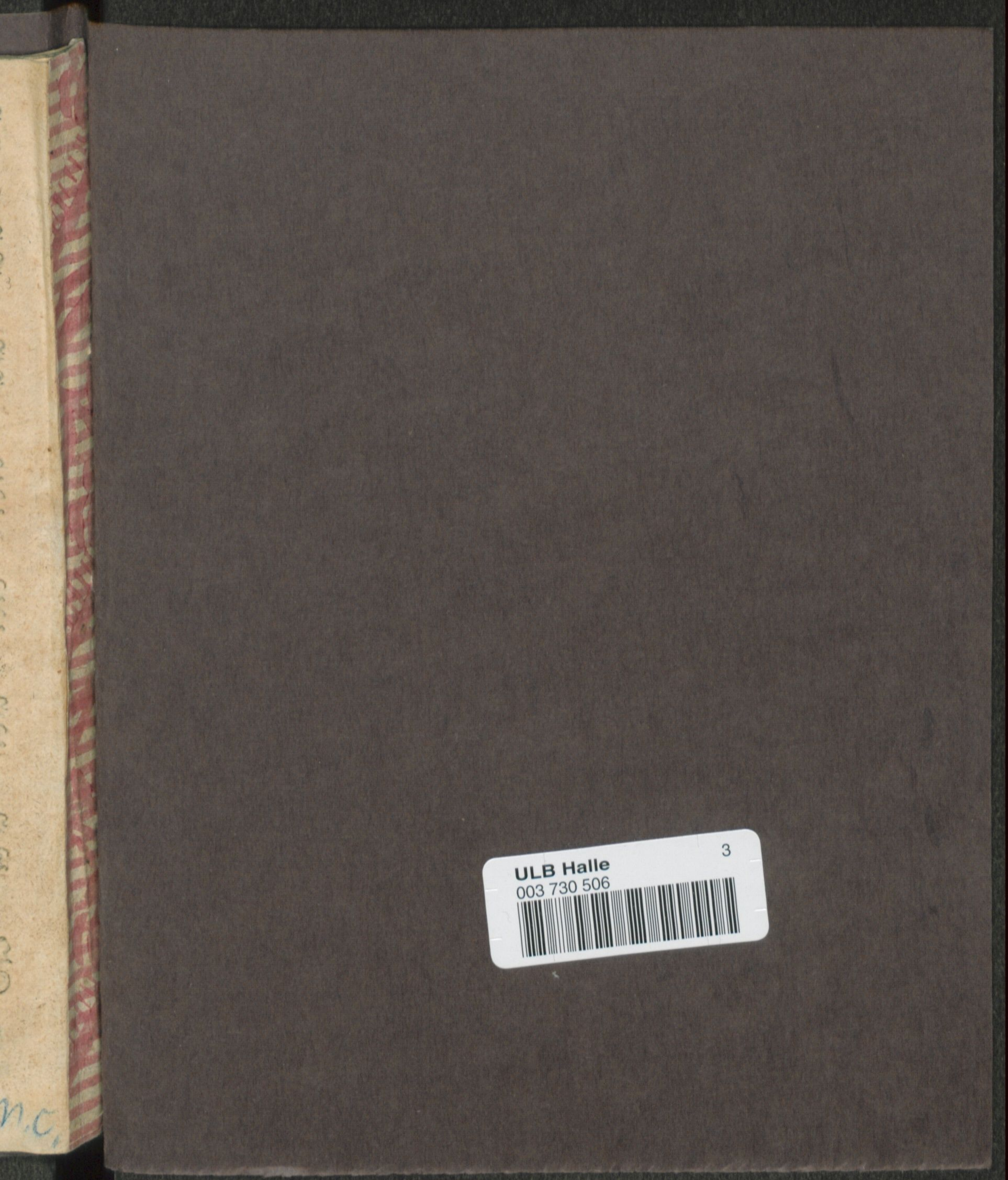

Sed & resorptis desinamus lacrymis
Ornare tumbam naniâ,
Et ad beatas commeantes insulas,
Nil præpeditis passibus,
Hæc damna, nullis involuta cantibus,
Ploranda demus posteris:
Solumque jacto ter gemamus pulvere:
VALE, cinis, VALE, VALE!
Non Vate tanta, non Notore mors carêt,
Nec dein carebit indice:
Necharum, Apollo quas tuetur, ædium,
Quas servat integras diu,
Prægressa paucis hæc diebus funera,
Ruina † inanis audiet.

† Ruina ædificiorum plerumque
ominosa sunt. Oecon. Axiom.
Richt. Reg. 1.

Handwritten text on the spine edge, including "M.C." at the bottom.

ULB Halle
003 730 506
3

Obitum
Senis optimi sanctissim
V I R I
Nobilissimi ac Consult.
JOHANNIS
IN HILMERSD
J Cti, Academiae Lips. Ante
cem-Viri, Canonici Numburgensis &
vincialis Advocati, Patroni & Co
tissimi, iugebat
LIPSIÆ
VII. Idus Sexti
A. E. O.
cl. lxx. LX.
FRIDERICUS RA
Prof. Publ. & Coll. Major P
Præpositus.

LITERIS CHRISTIANI M

